

ਬਚਿੱਤਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਪੰਜਾਬ ਵੂਲਨ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲਜ਼ (ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.)

ਟੈਂਡਰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕਹਿਣ ਲਈ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਵਿਵਾਦ ਹਾਈਪਰਟੈਕਨੀਕਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਬੀ.ਐੱਸ.ਜੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ
ਡੀਕੇ ਮਹਾਜਨ ਜੇ
ਬਚਿੱਤਰ ¹ ਤਾਰ ਸਿੰਘ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ
ਬਨਾਮ

M/S ਪੰਜਾਬ ਵੂਲਨ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲਜ਼, 1969 ਦਾ ਜਵਾਬਦੇਹ

ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 225

15 ਮਈ 1970 ਈ

ਪੋਸਟ ਆਫ ਵੇਜ ਐਕਟ (1936 ਦਾ IV) -ਸੈਕਸ਼ਨ 15 -ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਆਰਡਰ -ਕੀ ਇਹ ਪਿਛਾਖਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੇਵਾ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਂ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੋਸਟ ਆਫ ਵੇਜ ਐਕਟ, 1936, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਮਾਲਕ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਜਰਤਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। . (ਪਰਾ 1)

, ਐਸ ਚੱਠਾ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਮਿਤੀ 14 ਅਗਸਤ, 1968 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਦੇਵ ਰਾਜ ਸੈਣੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ (ਭੁਗਤਾਨ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ) ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਜਰਤ ਐਕਟ), ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਮਿਤੀ 16 ਜੂਨ, 1967 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਿੰਦਰਾ ।

ਓ.ਪੀ.ਏ.ਰੋਰਾ , ਇੱਕ ਡਿਵੈਕਟ , ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਮ ਅਹਾਜ਼ਨ , ਜੇ.— (1) ਇਹ ਹੁਕਮ 1969 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 225 ਅਤੇ 796 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ। ਦੋਵੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੋਸਟ ਆਫ ਵੇਜ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1966 ਤੋਂ 15 ਫਰਵਰੀ, 1967 ਤੱਕ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ 15 ਫਰਵਰੀ, 1967 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ। 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1966 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਸਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਸੰਦਰਭ

ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ ਸੀ.ਜੇ. ਦਾ ਫੈਸਲਾ *ਮੇਸਰਸ ਚਮਨ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮੇਲਸ ਬਨਾਮ ਤਾਰਾ ਚੰਦ* (1)। ਧੀਰਜ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ:-

"ਆਖਰੀ ਦਲੀਲ ਜੋ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਈ ਗਈ ਹੈ, ਭਾਵ ਕਿ ਕਮਾਈ ਹੋਈ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸੇਵਾ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਬਤ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 1936 ਦੇ ਐਕਟ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਦੇ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਪੰਤਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਉਜਰਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਹੜੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਕਮਾਈ ਹੋਈ ਉਜਰਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਉਜਰਤ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਹੈ। ਉਜਰਤ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਜਾਂ ਤਾਂ 1936 ਦੇ ਐਕਟ 4, ਜਾਂ 1948 ਦੇ ਐਕਟ 63, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 1936 ਦੇ ਐਕਟ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਤਨਖਾਹ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੀ ਹੈ।

(2) ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1966 ਤੋਂ 15 ਫਰਵਰੀ, 1967 ਤੱਕ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 'ਸਸਪੈਂਸ਼ਨ' ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 'ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਇਨ ਬਿਟਵੀਨ ਹੋਟਲ ਇੰਪੀਰੀਅਲ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਟਲ ਵਰਕਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ (2) ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਸੰਬੰਧਤ ਨਿਰੀਖਣ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ: -

"ਹੁਣ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਕਿਸੇ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(1) 1966 ਦੇ ਸੀਆਰ ਨੰਬਰ 841 ਨੇ 17 ਅਕਤੂਬਰ, 1968 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

(2) 11 LLJ 544>.

ਹਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਜੈਨ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤੀ ਜੀਵਨ ਬੀਮਾ ਨਿਗਮ, ਆਦਿ
(ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.)

362 ਸ਼ਾਲਕ ਅਤੇ ਨੌਕਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਮ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕੇਵਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਰਮਚਾਰੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਸਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਅਖੌਤੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਜਰਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿੱਥੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਕਨੂੰਨ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਨੌਕਰ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨੌਕਰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਮਾਸਟਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(3) ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੇਸ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1966 ਤੋਂ 15 ਫਰਵਰੀ, 1967 ਤੱਕ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੈ।

(4) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1966 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਅਤੇ 15 ਫਰਵਰੀ, 1967 ਤੱਕ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਆਪਣੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(5) ਇਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਉਜਰਤ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਣ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਆਫ ਵੇਜਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਜਾਣਗੇ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ 9 ਜੂਨ, 1970 ਨੂੰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

NKS -

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ
ਜੇ. ਜੇ
ਹਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਜੈਨ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ
ਬਨਾਮ

ਲਾਈਫ ਇੰਸ਼ੂਰੈਂਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ
ਹੋਰਸ , — ਜਵਾਬਦਾਰ
1969 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1023
18 ਮਈ 1970 ਈ

ਲਾਈਫ ਇੰਸ਼ੂਰੈਂਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (ਸਟਾਰ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ (1960) — ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 39(1) (ਜੀ)-ਭਾਰਤ ਦਾ
ਸੰਵਿਧਾਨ (1950)—ਆਰਟੀਕਲ 14 ਅਤੇ 226 — ਜੀਵਨ ਬੀਮਾ ਨਿਗਮ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਖਤਮ ਕੀਤੀਆਂ
ਗਈਆਂ —ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀ—ਕੀ ਉੱਚ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ